

Wiele zależy od zachowania ludzi z którymi chory się styka

- Lekarz, może doradzać i towarzyszyć pacjentowi w drodze przez chorobę.
- Rodzina może zapoznać się ze specyfiką tej choroby i w miarę możliwości wspierać swojego bliskiego.
- Przyjaciele, zgodnie z przysłowiem, mogą dać się poznać nie odrzucając towarzysza w biedzie.
- Znajomi, sąsiedzi, koledzy z pracy mogą znaleźć czas na chwilę rozmowy i słowo otuchy.
- Możesz pomóc także Ty

Każdy, kto w tej trudnej sytuacji poda osobie chorej przyjazną dłoń, przyczynia się do tego, że świat staje się bardziej ludzki.

Aktualizacja ulotki powstała w ramach zadania

„Otworzyć Bramy Tolerancji – działania na rzecz osób zdrowiejących psychicznie i ich rodzin”

współfinansowanego ze środków

Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

w ramach programu

Oparcie Społeczne dla Osób z Zaburzeniami Psychicznymi.

Ministerstwo Rodziny,
Pracy i Polityki Społecznej

Więcej informacji:

www.otwartebramy.org

Pomorska Koalicja na Rzecz Zdrowia Psychicznego
– Kampania „Świadomość”.

Biuro:

Stowarzyszenie Na Drodze Ekspresji
ul. Marynarzy 4, 81-835 Sopot
tel./fax: 58 341 83 52
e-mail: info@otwartebramy.org

- SCHIZOFRENIA -
OTWÓRZCIE !
DRZWI .

www.otwartebramy.org

W zaklętym zwierciadle

Wizerunek człowieka z kryzysami psychicznymi takimi jak schizofrenia jest we współczesnym społeczeństwie zniekształcony. Istnieje wiele mitów o chorobach psychicznych:

Osoby z kryzysami psychicznymi typu schizofrenia są stracone dla świata

Zdecydowanie Nie.

Nietzsche, Kant, Hegel, Strindberg, Swedenborg, Virginia Woolf, van Gogh, Kubin, Munch, John Nash (uczony, laureat Nagrody Nobla, bohater filmu „Piękny Umysł”), Philip Dick (pisarz science fiction), Syd Barret (legendarny lider zespołu Pink Floyd) i wielu innych pozostawili po sobie niepowtarzalne pomniki umysłu, twórczości i wiedzy. Inspirowali miliony ludzi. Nie sposób wyobrazić sobie bogactwa dzisiejszego świata bez wkładu tych osób.

Osoby z kryzysami psychicznymi są nieczułe na dobro innych.

Nie.

Czasem pojawia się taki osąd u ludzi mylących osoby mające kryzysy psychiczne z psychopatami. Osoby z kryzysami psychicznymi często są wrażliwsze i głębiej przeżywające świat od przeciętnych ludzi.

Ludzie z kryzysami psychicznymi nie potrafią pracować.

Nie.

Podajmy fakty. W samych tylko Niemczech bardzo dobrze prosperuje 1300 firm socjalnych, w których pracownikami są ludzie z kryzysami psychicznymi typu schizofrenia. Tym ludziom, którzy mają możliwość pracy dostosowanej do swoich możliwości, kryzysy praktycznie się nie zdarzają.

Agresja chorych.

Nie.

Znów mamy do czynienia z mitem, w dodatku głęboko zakorzenionym i boleśnie krzywdzącym. Podczas epizodu choroby mogą pojawić się halucynacje i urojenia o treściach wyzwalających u chorych agresję, ale rzadko kiedy kończą się one czynami. Takie zachowania dotyczą zdecydowanej mniejszości chorych.

Powtórzmy jeszcze raz: osoby z kryzysami psychicznymi nie są bardziej agresywne niż reszta populacji tzw. zdrowej.

Chorych należy izolować.

Nie.

Wręcz przeciwnie.

Chorzy są raczej zamknięci w sobie i nie wchodzą w interakcje z otaczającym światem, przez co nie mają możliwości uzdrawiającej wymiany emocjonalnej i myślowej. Kontakt z ludźmi jest nierzadko milowym krokiem powrocie do zdrowia.

Świat chorego

Chory w trakcie epizodu psychotycznego z trudem radzi sobie z natłokiem wrażeń i informacji, które odbiera i produkuje. Słyszy, widzi, czuje to, czego nie ma w rzeczywistości. Przez głowę przelatuje mu mnóstwo absurdalnych myśli, a każda z nich nabiera w jego przekonaniu szczególnego znaczenia. Przeżywa wiele przykrych doznań. Bardzo ciężko jest mu zrozumieć co dzieje się z jego umysłem. Ze strony otoczenia spotyka się z niezrozumieniem.

Gdy psychoza mija, nie potrafi wyłumaczyć i usystematyzować tego, co się wydarzyło. W naszej kulturze choroba psychiczna nie jest postrzegana jako coś, co się może przydarzyć przyzwoitemu człowiekowi (w przeciwieństwie do choroby cielesnej, którą się po prostu przechodzi i już), więc chory zaczyna mieć poważne problemy z pozytywnym obrazem własnej osoby. Czuje się rozchwiany i przybity. Niewiele może dać innym. Izoluje się od otoczenia. Niekiedy, aby ratować dobre mniemanie o sobie, koncentruje się na szukaniu i udowadnianiu winy u innych i na swojej wobec nich bezradności. Z natury szuka winy w sobie, stara się znaleźć cichy kącik i rezygnuje ze swoich praw. Czasem ucieka w fantazję.

Przyszłość

Z odpowiednio dobranymi lekarami, wsparciem środowiskowo-społecznym i fachową psychoterapią, wiele osób cierpiących na schizofrenię jest w stanie normalnie żyć.

Dostęp do kompleksowej pomocy pozwoli osobom chorym na schizofrenię pracować, żyć niezależnie, cieszyć się rodziną i przyjaciółmi.